

Sbírka zákonů

Československé socialistické republiky

Částka 89

Vydána dne 24. prosince 1964

Cena 90 hal.

OBSAH:

206. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Dohodě o letecké dopravě mezi Československou socialistickou republikou a Alžírskou demokratickou lidovou republikou
207. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Smlouvě mezi Československou socialistickou republikou a Socialistickou federativní republikou Jugoslávií o úpravě právních vztahů ve věcech občanských, rodinných a trestních
-

206

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 2. listopadu 1964

**o Dohodě o letecké dopravě mezi Československou socialistickou republikou
a Alžírskou demokratickou lidovou republikou**

Dne 9. března 1964 byla v Alžíru podepsána Dohoda o letecké dopravě mezi Československou socialistickou republikou a Alžírskou demokratickou lidovou republikou.

Dohoda podle svého článku 24 vstoupila v platnost výměnou nót a jejím schválením, tj. dnem 16. září 1964.

Český překlad Dohody se vyhláší současně.

První náměstek ministra:

dr. Gregor v. r.

DOHODA

**o letecké dopravě mezi Československou socialistickou republikou
a Alžírskou demokratickou lidovou republikou**

Vláda Československé socialistické republiky a vláda Alžírské demokratické lidové republiky vedeny přáním napomáhat rozvoji letecké dopravy mezi svými zeměmi a uskutečňovat v této oblasti

co nejširší mezinárodní spolupráci a vycházejíce zejména ze zásad a ustanovení Úmluvy o mezinárodním civilním letectví, podepsané dne 7. prosince 1944 v Chicagu,

dohodly se takto:

Článek 1

Smluvní strany si poskytují vzájemně práva a výhody stanovené touto Dohodou za účelem zřízení mezinárodních leteckých služeb uvedených v Příloze.

ČÁST I.

Definice

Článek 2

Při uskutečňování této Dohody a její Přílohy:

1. výraz „území“ má význam stanovený v článku 2 Úmluvy o mezinárodním civilním letectví;

2. výraz „letecké úřady“ znamená: pokud jde o Československou socialistickou republiku ministerstvo dopravy, správu civilního letectví a pokud jde o Alžírskou demokratickou lidovou republiku ministerstvo rekonstrukce, veřejných prací a dopravy, podředitelství civilního letectví, nebo v obou případech kterýkoli orgán oprávněný k provádění funkcí, které jsou v současné době vykonávány uvedenými úřady;

3. výrazy „dohodnuté služby“ a „stanovené tratě“ znamenají mezinárodní letecké služby a tratě stanovené v Příloze k této Dohodě;

4. výraz „určené podniky“ znamená letecké dopravní podniky určené příslušnými vládami k provozování dohodnutých služeb.

ČÁST II.

Všeobecná ustanovení

Článek 3

Zákony a předpisy každé smluvní strany týkající se vstupu na její území, pobytu na tomto území nebo výstupu z něho, letadel provozujících mezinárodní lety nebo provozu těchto letadel na jejím území, platí pro letadla druhé smluvní strany.

Posádky, cestující a odesílatelé zboží se musí podrobit buď osobně nebo prostřednictvím třetí osoby jednající na jejich účet a jejich jménem zákonům a předpisům, podle nichž se na území každé ze smluvních stran řídí vstup, pobyt a výstup posádek, cestujících a zboží, jako jsou předpisy o vstupu, přistěhovalectví, vystěhovalectví, pasových formalitách, formalitách výstupu, clech, zdravotnictví a devizovém hospodářství.

Článek 4

Osvědčení o letové způsobilosti, diplomy a letecké legitimace vydané nebo uznané za platné jednou ze smluvních stran se uznávají, pokud neprošla jejich platnost, za platné druhou smluvní stranou pro účely provozování dohodnutých leteckých služeb.

Každá smluvní strana si však vyhrazuje právo neuznat pro létání nad svým územím za platné diplomy a letecké legitimace vydané jejím vlastním státním příslušníkům druhou smluvní stranou v případě, že tyto diplomy a letecké legitimace neodpovídají podmínkám stanoveným Mezinárodní organizací pro civilní letectví.

Článek 5

1. Letadla používaná v mezinárodním provozu leteckým dopravním podnikem určeným jednou smluvní stranou, jakož i jejich obvyklé palubní vybavení, náhradní díly, zásoby pohonných hmot a mazacích olejů, palubní zásoby (včetně potravin, nápojů, tabákových výrobků) budou při přeletu na území druhé smluvní strany za podmínek stanovených celními předpisy této smluvní strany a za podmínky, že toto zařízení a zásoby zůstanou na palubě letadel až do doby jejich zpětného vývozu osvobozeny od cla, inspekčních poplatků a jiných podobných dávek a poplatků.

2. S výjimkou poplatků a dávek za poskytnuté služby budou stejné a za stejných podmínek osvobozeny od těchto poplatků a dávek:

a) pohonné hmoty a mazací oleje vzaté na palubu letadla na území jedné smluvní strany a určené pro potřebu letadel používaných v mezinárodním provozu leteckými dopravními podniky určenými druhou smluvní stranou k provozování dohodnutých služeb, i když tyto zásoby mají být použity pro úsek letu nad územím smluvní strany, na němž byly naloženy;

b) palubní zásoby vzaté na území jedné smluvní strany v mezích stanovených úřady této smluvní strany na palubu letadel používaných v mezinárodním provozu leteckými dopravními podniky určenými jednou ze smluvních stran pro provozování dohodnutých služeb;

c) náhradní díly dovezené na území jedné smluvní strany pro údržbu nebo opravy letadel používaných v mezinárodním provozu leteckými dopravními podniky určenými druhou smluvní stranou.

3. Obvyklé palubní vybavení, zásoby pohonných a mazacích olejů, palubní zásoby, jakož i náhradní díly, které jsou na palubě letadel jedné smluvní strany používaných v mezinárodním provozu, budou moci být vyloženy na území druhé smluvní strany se souhlasem celních úřadů této smluvní strany. V tomto případě budou pod dohledem uvedených celních úřadů až do doby jejich zpětného vývozu nebo celního odbavení, přičemž zůstávají k dispozici podniku, který je jejich vlastním.

4. Zařízení, zásoby a všechny materiál zvýhodněný při vstupu na území jedné smluvní strany ve smyslu předchozích odstavců nebude moci být zcizen bez souhlasu celních úřadů této smluvní strany.

Článek 8

Každá smluvní strana má právo odmítnout oprávnění k provozu podniku určenému druhou smluvní stranou nebo toto oprávnění odvolat, jestliže se důvodně domnívá, že není prokázáno, že převážná část vlastnictví a skutečná kontrola tohoto podniku jsou v rukou druhé smluvní strany nebo jejích státních příslušníků, nebo jestliže se tento podnik nepodřídí zákonům a předpisům uvedeným v článku 3 nebo neplní závazky uložené touto Dohodou.

ČÁST III.

Dohodnuté služby

Článek 7

Vláda Československé socialistické republiky poskytuje vládě Alžírské demokratické lidové republiky a reciprocně vláda Alžírské demokratické lidové republiky poskytuje vládě Československé socialistické republiky právo provozovat jedním nebo více určenými leteckými dopravními podniky dohodnuté služby, stanovené v seznamu tratí v Příloze k této Dohodě.

Článek 8

Dohodnuté služby budou provozovány jedním nebo více leteckými dopravními podniky určenými každou smluvní stranou k provozování jedné nebo více stanovených tratí.

Každá smluvní strana bude mít právo nahradit po vyrozumění druhé smluvní strany příslušné podniky určené k provozování dohodnutých služeb jedním nebo více podniky. Nově určený podnik nebo podniky budou požívat stejných práv a budou podřízeny stejným povinnostem jako podniky, které jimi byly nahrazeny.

Článek 9

Provozování dohodnutých služeb každým z určených podniků je plně podřízeno kontrole smluvní strany udávající provozní oprávnění.

Je shoda v tom, že toto provozní oprávnění se zúčastněnému podniku nebo podnikům poskytne v nejdříve možné době, s výhradou ustanovení článků 8 a 10 této Dohody.

Článek 10

Určené podniky budou podle potřeby vyzvány, aby leteckým úřadům smluvní strany, která poskytuje právo, prokázaly, že jsou s to uspokojit požadavky předepsané zákony a předpisy této smluvní strany, vztahujícími se na činnost podniků letecké dopravy.

Článek 11

Dohodnuté služby budou moci být provozovány ihned nebo později podle přání smluvní strany, již jsou práva poskytována.

Článek 12

Určeným podnikům každé ze smluvních stran bude zaručeno spravedlivé a rovnoprávné zacházení, aby mohly využívat stejných možností k provozování dohodnutých služeb.

Na společných úsecích budou muset podniky vzájemně přihlížet ke svým zájmům tak, aby nevhodně nezasahovaly do služeb provozovaných podnikem druhé smluvní strany.

Článek 13

Letecký dopravní podnik nebo podniky určené jednou ze smluvních stran podle této Dohody budou mít na území druhé smluvní strany právo v mezinárodní dopravě vykládat a nakládat cestující, poštu a zboží v místech přistání a na tratích, které jsou uvedeny v Příloze, včetně míst přistání v třetích zemích, a to za podmínek stanovených v následujících článcích.

Článek 14

1. Na každé z tratí uvedených v Příloze bude cílem dohodnutých služeb uvést při zachování přiměřeného koeficientu využití do provozu takovou dopravní kapacitu, která odpovídá obvyklé a rozumně předvídatelné poptávce po mezinárodní letecké přepravě směrem z území nebo na území smluvní strany, která určila letecký podnik provozující tyto služby.

2. Podnik nebo podniky určené jednou smluvní stranou budou moci uspokojit v mezích celkové kapacity předvídané v prvním odstavci tohoto článku poptávku po přepravě mezi územím třetích států, jimiž procházejí tratě stanovené v Příloze, a územím druhé smluvní strany, a to s přihlédnutím k místním a oblastním dopravním službám.

Článek 15

Bude-li to vyžadovat dočasné zvýšení přepravy na těchto tratích, budou moci určené letecké dopravní podniky uvést, s výhradou souhlasu leteckých úřadů smluvních stran, do provozu doplňkovou kapacitu nad úroveň předvídanou v předcházejícím článku.

Článek 16

V případě, že by si letecké úřady jedné smluvní strany nepřály zajišťovat na jedné nebo více tratích buď částečně nebo plně přepravní kapacitu, která na ní připadá, budou moci postoupit na určitou dobu určeným podnikům druhé smluvní strany část nebo celou přepravní kapacitu, která není zajišťována.

Úřady, které takto postoupily všechna práva nebo část svých práv, mohou je kdykoliv znovu převzít.

Výkon práv poskytnutých jednou smluvní stranou nesmí být na újmu využívání kapacity nabízené na úsecích mezi územím této strany a místy přistání v třetích zemích.

Článek 17

Letecké úřady obou smluvních stran se podle potřeby budou konzultovat s cílem přezkoumat podmínky, za kterých určené podniky provádějí ustanovení této Dohody a zajistit, aby nebyly poškozovány jejich zájmy.

Článek 18

1. Tarify budou stanoveny v přiměřené výši s přihlédnutím zejména k hospodárnosti provozu, význačným rysům každé služby a k tarifům jiných podniků, které provozují dopravu zcela nebo zčásti na téže trati.

2. Tarify určené pro přepravu a pro nakládání nebo vykládání v jednom místě přistání na trati nesmí být vyšší než tarify uplatňované podniky smluvní strany, která na daném úseku trati provozuje místní nebo oblastní služby.

3. Tarify platné pro dohodnuté služby na tratích, jež jsou uvedeny v Příloze k této Dohodě, budou stanoveny pokud možno dohodou mezi určenými podniky.

Tyto podniky budou tarify určovat buď:

- a) přímou dohodou po konzultaci, bude-li to třeba, s leteckými dopravními podniky třetích zemí, které provozují zcela nebo zčásti stejnou trať,
- b) nebo za použití rozhodnutí přijatých Mezinárodním sdružením leteckých dopravců.

4. Takto stanovené tarify budou předloženy ke schválení leteckým úřadům každé smluvní strany nejméně 30 dní předtím, kdy mají vstoupit v platnost, přičemž tato lhůta může být ve zvláštních případech se souhlasem těchto úřadů zkrácena.

5. Jestliže určené letecké dopravní podniky se nedohodnou na stanovení tarifu podle ustanovení odstavce 3. tohoto článku, nebo jestliže jedna ze smluvních stran oznámí, že nesouhlasí s tarify, které jí byly předloženy podle ustanovení odstavce 4, vynasnaží se letecké úřady smluvních stran dosáhnout uspokojivého řešení.

Nebude-li dosaženo dohody, bude použito postupu předvídaného v článku 22 této Dohody.

Dokud nebude rozpor vyřešen, bude mít smluvní strana, která s tarifem nesouhlasila, právo požadovat od druhé smluvní strany, aby byly zachovány dříve platné tarify.

Článek 19

1. Určené podniky sdělí leteckým úřadům obou smluvních stran nejpozději 15 (patnáct) dní před zahájením dohodnutých služeb letové řády, frekvenci a typ letadel, která budou používána. Právě tak si budou povinny oznamovat všechny případné pozdější změny.

2. Letecké dopravní podniky určené každou smluvní stranou jsou oprávněny udržovat na území druhé smluvní strany technický a obchodní personál v počtu přiměřeném rozsahu služeb, s výhradou, že tento personál se bude řídit zákony a předpisy druhé smluvní strany.

ČÁST IV.

Výklad, změny a vypovězení Dohody. Řešení sporů

Článek 20

Každá smluvní strana bude moci kdykoliv požádat, aby byla provedena konzultace mezi příslušnými úřady obou smluvních stran za účelem výkladu, provádění nebo změn této Dohody.

Tato konzultace začne nejpozději během 60 dnů ode dne obdržení žádosti.

Změny této Dohody, o nichž by bylo rozhodnuto, vstoupí v platnost po jejich potvrzení výměnou not diplomatickou cestou.

Změny Přílohy k této Dohodě, o nichž bude rozhodnuto, vstoupí v platnost dohodou leteckých úřadů smluvních stran.

Článek 21

Každá smluvní strana bude moci kdykoliv sdělit druhé smluvní straně přání vypovědět tuto Dohodu.

Toto sdělení bude zasláno současně Mezinárodní organizaci pro civilní letectví.

Výpověď nabude účinnosti 6 měsíců od přijetí sdělení druhou smluvní stranou, pokud toto sdělení nebude vzato zpět na základě společné dohody, před ukončením uvedeného období.

V případě, že by smluvní strana, která obdržela takové sdělení, nepotvrdila jeho příjem, bude se mít za to, že toto sdělení obdržela 15 dní po jeho doručení Mezinárodní organizaci pro civilní letectví.

Článek 22

1. Vznikne-li mezi oběma smluvními stranami jakýkoliv spor, týkající se výkladu nebo provádění této Dohody a její Přílohy, budou její smluvní strany řešit přímým jednáním mezi leteckými úřady nebo, jestliže tímto jednáním se nedosáhne výsledku, diplomatickou cestou.

2. V případě, že spor týkající se výkladu nebo provádění této Dohody, nebude možno urovnat podle ustanovení odstavce 1), bude postoupen na žádost jedné ze smluvních stran rozhodčímu tribunálu.

3. Rozhodčí tribunál se bude skládat ze tří členů. Každá z obou vlád si zvolí jednoho rozhodce; tyto dva rozhodci se dohodnou o určení příslušníka třetího státu jako předsedy.

4. Nepodaří-li se vyřešit spor smírem, rozhodčí tribunál rozhodne většinou hlasů. Pokud se smluvní

strany nedohodnou jinak, stanoví tribunál sám zasedady pro své jednání a určí své sídlo.

5. Smluvní strany se zavazují, že se podrobí prozatímním opatřením, která mohou být stanovena v průběhu řízení, jakož i rozhodčímu nálezu, který se bude v každém případě považovat za konečný.

6. Jestliže jedna ze smluvních stran se rozhodčímu nálezu nepodrobí, může druhá smluvní strana na tak dlouho, pokud tento stav trvá, omezit, dočasně zastavit nebo odvolat práva nebo výhody, které na základě této Dohody poskytla nepodrobivší se straně.

7. Každá smluvní strana ponese náklady spojené s činností svého rozhodce a polovinu nákladů za určeného předsedu.

Za vládu Československé
socialistické republiky:

M. Murín v. r.

Č Á S T V. Závěrečná ustanovení

Článek 23

Tato Dohoda a její Příloha budou zaslány k registraci Mezinárodní organizaci pro civilní letectví.

Článek 24

Tato Dohoda vstoupí v platnost dnem, kdy si obě smluvní strany vzájemně oznámí, že byly splněny jejich příslušné ústavní předpisy.

Smluvní strany se však dohodly, že ustanovení této Dohody budou používána od dne jejího podpisu.

Dáno v Alžíru dne 9. března 1964.

Za vládu Alžírské
demokratické lidové republiky:

M. Mehraz v. r.

Příloha

Československé tratě:

1. Praha—Alžír—Kano nebo Lagos—Akkra a zpět,
2. Praha—Alžír—Dakar—Bamako—Konakry a místa v Jižní Americe a zpět.

Alžírské tratě:

1. Alžír—Ženeva—Praha—Paříž a zpět,
2. Alžír—Tunis—Řím—Víděň—Praha a zpět.

Poznámky:

1. Podnik určený smluvní stranou bude moci podle svého přání vynechávat při všech nebo některých letech kterékoliv body umístěné na popsaných tratích.

2. Podnik určený jednou ze smluvních stran bude moci kromě bodů uvedených v seznamu tratí přistávat v jednom nebo několika dalších mezilehlých místech nebo místech za bodem přistání na území druhé smluvní strany; nebude však mít žádná přepravní práva mezi tímto nebo těmito mezilehlými body nebo body za místem přistání na území druhé smluvní strany a územím této druhé smluvní strany, pokud mu tato práva nebudou druhou smluvní stranou poskytnuta.

207

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 19. listopadu 1964

**o Smlouvě mezi Československou socialistickou republikou
a Socialistickou federativní republikou Jugoslávií o úpravě právních vztahů
ve věcech občanských, rodinných a trestních**

Dne 20. ledna 1964 byla v Bělehradě podepsána Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Socialistickou federativní republikou Jugoslávií o úpravě právních vztahů ve věcech občanských, rodinných a trestních.

Se Smlouvou vyslovilo Národní shromáždění souhlas dne 5. června 1964 a prezident republiky ji ratifikoval dne 19. června 1964. Ratifikační listiny byly vyměněny v Praze dne 2. července 1964 a Smlouva vstoupila v platnost na základě svého článku 85, odstavce 1 dne 2. srpna 1964.

K vzájemnému styku při poskytování právní pomoci byly podle ustanovení článku 4 Smlouvy pověřeny:

za Československou socialistickou republiku: ministerstvo spravedlnosti v Praze a v trestních vě-

cech ve stadiu vyšetřování (přípravného řízení) generální prokuratura v Praze;

za Socialistickou federativní republiku Jugoslávií: sekretariát spravedlnosti Socialistické republiky Srbska v Bělehradě, sekretariát spravedlnosti Socialistické republiky Chorvatska v Záhřebu, sekretariát spravedlnosti Socialistické republiky Bosny a Hercegoviny v Sarajevu, sekretariát spravedlnosti Socialistické republiky Slovinska v Lublani, sekretariát spravedlnosti Socialistické republiky Makedonie ve Skopji a sekretariát spravedlnosti Socialistické republiky Černé Hory v Titogradu; ve věcech extradice je příslušná pro celou Socialistickou federativní republiku Jugoslávií Svazová prokuratura v Bělehradě.

České znění Smlouvy se vyhláší současně.

První náměstek ministra:

dr. Gregor v. r.

SMLOUVA

**mezi Československou socialistickou republikou
a Socialistickou federativní republikou Jugoslávií o úpravě právních vztahů
ve věcech občanských, rodinných a trestních**

Československá socialistická republika a Socialistická federativní republika Jugoslávie

vedeny přáním rozvíjet vztahy mezi svými národy v duchu vzájemného přátelství a spolupráce a usnadnit právní styky mezi oběma zeměmi

rozhodly se uzavřít smlouvu o úpravě právních vztahů ve věcech občanských, rodinných a trestních.

Za tím účelem jmenovaní zmocněnci:

za Československou socialistickou republiku

dr. Pavel Winkler,

vedoucí smluvně právního odboru ministerstva zahraničních věcí,

za Socialistickou federativní republiku Jugoslávií

prof. dr. Borislav Blagojević,

hlavní právní poradce státního sekretariátu pro zahraniční věci,

vyměnivše si plné moci, které shledali v dobré a náležité formě, se dohodli takto:

ČÁST PRVÁ

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Právní ochrana

(¹) Občané jedné smluvní strany požívají na území druhé smluvní strany stejné právní ochrany

v osobních a majetkových věcech jako její vlastní občané.

(2) K uplatnění svých práv a zájmů mohou občané jedné smluvní strany vystupovat před orgány druhé smluvní strany, které jsou příslušné rozhodovat v občanských, rodinných a trestních věcech, za stejných podmínek jako její vlastní občané.

Článek 2

Právní pomoc

Soudy, prokuratury, rozhodčí a jiné orgány smluvních stran, které působí ve věcech občanských, rodinných a trestních, si poskytují v těchto věcech navzájem právní pomoc za podmínek stanovených v této Smlouvě.

Článek 3

Rozsah právní pomoci

Právní pomoc v občanských, rodinných a trestních věcech se poskytuje doručováním písemností a prováděním jednotlivých procesních úkonů, jako je výslech svědků, účastníků nebo obviněných, provádění znaleckých důkazů, ohledání a jiné.

Článek 4

Způsob styku

Pokud v této Smlouvě není stanoveno jinak, při poskytování právní pomoci se příslušné orgány smluvních stran stýkají prostřednictvím orgánů, které si smluvní strany vzájemně oznámí diplomatickou cestou.

Článek 5

Jazyk při vzájemném styku

Orgány smluvních stran používají při poskytování právní pomoci některého z jazyků smluvních stran.

Článek 6

Obsah dožadání

(1) V dožadání o právní pomoc je třeba uvést označení dožadujícího orgánu, označení dožadovaného orgánu, označení věci, v níž se žádá o právní pomoc, jméno a příjmení, popřípadě název účastníků a obviněných, jejich státní občanství, povolání, bydliště nebo místo pobytu (sídla), jména, příjmení a adresy jejich zástupců a předmět dožadání, jakož i údaje, které jsou nutné k jeho vyřízení. V trestních věcech je třeba uvést též popis a označení trestného činu a podle možnosti i místo a dobu narození obviněných a jména rodičů.

(2) Dožadání bude opatřeno podpisem a úřední pečeti.

(3) Ústřední justiční orgány smluvních stran mohou společnou dohodou stanovit vzory tiskopisů, jichž se bude užívat při vyžadování a poskytování právní pomoci.

Článek 7

Způsob vyřízení dožadání

(1) Při vyřizování dožadání o poskytnutí právní pomoci postupuje dožadovaný orgán podle práv-

ních předpisů svého státu. Může však na žádost dožadujícího orgánu použít i způsob vyřízení, který je v dožadání uveden.

(2) Není-li dožadovaný orgán příslušný, postoupí dožadání příslušnému orgánu.

(3) Není-li adresa uvedená v dožadání přesná, nebo není-li uvedena vůbec, učiní dožadovaný orgán opatření k jejímu zjištění.

(4) Dožadovaný orgán včas sdělí přímo dožadujícímu orgánu na jeho žádost místo a dobu provedení úkonu.

(5) Není-li možno dožadání vyhovět, dožadovaný orgán vrátí spisy a sdělí důvody, pro které nelze dožadání vyhovět.

Článek 8

Doručování

(1) Dožadovaný orgán doručuje písemnosti podle právních předpisů svého státu, jestliže jsou sepsány v jazyku dožadované smluvní strany nebo je-li k nim připojen ověřený překlad do tohoto jazyka. Jinak doručí dožadovaný orgán písemnost příjemci pouze tehdy, je-li ochoten ji dobrovolně převzít.

(2) Překlad písemností, která má být doručena, ověřuje k tomu oprávněný důstojník nebo státní orgán, případně diplomatická mise nebo konzulární úřad jedné ze smluvních stran.

Článek 9

Doklad o doručení

Doklad o doručení se pořídí podle právních předpisů dožadované smluvní strany. V dokladu musí být uvedeno místo a den příjezdu a podpis příjemce nebo údaj o jiném způsobu doručení.

Článek 10

Doručování vlastním státním občanům

Smluvní strany jsou oprávněny doručovat písemnosti vlastním občanům i prostřednictvím svých diplomatických misí nebo konzulárních úřadů. V tomto případě nelze použít donucovacích prostředků.

Článek 11

Ochrana svědků a znalců

(1) Jestliže v řízení před orgány jedné smluvní strany je třeba osobní účasti osoby, která má být vyslechnuta jako svědek nebo znalec a která je na území druhé smluvní strany, předvolání se jí zašle prostřednictvím příslušného orgánu druhé smluvní strany.

(2) Předvolaná osoba není povinna se dostavit a předvolání nesmí obsahovat pohružku donucovacími opatřeními pro případ, že se nedostaví.

(3) Svědek nebo znalec, který se dostavil na předvolání orgánu druhé smluvní strany, nesmí být na jejím území bez ohledu na své občanství trestně stíhán ani vzat do vazby, ani nesmí na něm být vykonán trest uložený dříve soudem za trestný čin, který spáchal před překročením hranic dožadující smluvní strany. Stejně tak nemůže být trestně stí-

hán ani v souvislosti s podáváním svědectví nebo znaleckého posudku nebo za trestný čin, který je předmětem řízení.

(1) Svědek nebo znalec pozbude ochrany uvedeně v ustanovení odstavce 3, jestliže neopustí území dožadující smluvní strany ve lhůtě sedmi dnů ode dne, kdy mu bylo sděleno, že jeho přítomnost není dále třeba. Do této lhůty se nezapočítává doba, po kterou svědek nebo znalec nemohl opustit území této smluvní strany z důvodů nezávislých na jeho vůli.

(5) Předvolané osoby mají právo na náhradu nákladů za cestu a pobyt, jakož i za ušlý výdělek a znalci kromě toho i na znalečné za posudek. V předvolání bude uvedeno, jaké náhrady těmto osobám náleží a na jejich žádost jim bude poskytnuta záloha na úhradu výdajů.

Článek 12

Náklady právní pomoci

(1) Smluvní strany nebudou požadovat úhradu nákladů za provedení dožádaných úkonů právní pomoci a za doručení kromě znaleckého a jiných výdajů vzniklých v souvislosti s provedením znaleckých důkazů.

(2) Provedení znaleckého důkazu lze vázat na podmínku předběžného složení zálohy, jestliže náklady znaleckého důkazu hradí účastník.

(3) Dožádaný orgán sdělí orgánu dožadujícímu výši nákladů vzniklých vyřízením dožádání.

Článek 13

Odmítnutí právní pomoci

Poskytnutí právní pomoci v občanských, rodinných a trestních věcech může být odmítnuto, jestliže dožádaná smluvní strana má za to, že by vyřízením dožádání byla porušena její svrchovaná práva nebo základní zásady jejího zákonodárství.

Článek 14

Právní informace

Ústřední justiční orgány smluvních stran si vzájemně poskytují na žádost informace o právních předpisech, které platí nebo platily v jejich státech, spolu s jejich zněním, jakož i informace o jednotlivých právních otázkách.

Článek 15

Listiny

(1) Listiny, které byly vydány nebo ověřeny příslušným orgánem jedné smluvní strany a které jsou opatřeny úřední pečeti a podpisem, mohou být na území druhé smluvní strany použity bez dalšího ověření. Totéž platí i pro opisy a překlady listin, které byly ověřeny příslušným orgánem.

(2) Listiny, které jsou na území jedné smluvní strany považovány za veřejné, mají také na území

druhé smluvní strany průkazní moc veřejných listin.

Článek 16

Sdělování adres

Ústřední justiční orgány smluvních stran si vzájemně poskytují na žádost pomoc při zjišťování adres osob zdržujících se na území jejich státu, je-li toho zapotřebí k uplatnění práv jejich občanů.

Článek 17

Právnícké osoby

Ustanovení této Smlouvy se vztahují obdobně i na právnícké osoby.

ČÁST DRUHÁ

VĚCI OBČANSKÉ A RODINNÉ

Oddíl 1

Věci osobního stavu

Článek 18

Způsobilost k právům a k právním úkonům

(1) Způsobilost fyzické osoby k právům a k právním úkonům se řídí právním řádem smluvní strany, jejímž občanem osoba je.

(2) Způsobilost právnícké osoby k právům se řídí právním řádem smluvní strany, podle kterého právnícká osoba vznikla.

Článek 19

Prohlášení za mrtvého

(1) K prohlášení osoby za mrtvou je příslušný soud smluvní strany, jejímž občanem byla osoba v době, kdy podle posledních zpráv byla ještě naživu.

(2) Soud jedné smluvní strany může prohlásit občana druhé smluvní strany za mrtvého:

- a) na návrh osoby, která chce uplatnit nárok z dědického nebo z manželského práva majetkového na nemovitost nezvěstného, která leží na území smluvní strany, jejíž soud řízení provádí, anebo
- b) na návrh manžela nezvěstné osoby, který má zájem na zjištění zániku manželství a má v době podání návrhu bydliště na území smluvní strany, jejíž soud řízení provádí.

(3) Prohlášení za mrtvého podle ustanovení odstavce 2 se řídí právním řádem smluvní strany, jejímž občanem byl nezvěstný v době, kdy podle posledních zpráv byl ještě naživu.

(4) Rozhodnutí podle ustanovení odstavce 2 bude mít právní následky pouze na území smluvní strany, jejíž soud rozhodnutí vydal.

(5) Na žádost osoby mající na věci zájem, příslušný soud smluvní strany, na jejímž území bylo vydáno rozhodnutí podle ustanovení odstavce 2, zruší nebo změní toto rozhodnutí, je-li to nutné

s ohledem na jiné rozhodnutí vydané v této věci soudem uvedeným v odstavci 1.

Zbavení a omezení způsobilosti k právním úkonům

Článek 20

Pokud tato Smlouva nestanoví jinak, je pro zbavení a omezení způsobilosti k právním úkonům příslušný soud smluvní strany, jejímž občanem je osoba, o jejíž způsobilosti se má rozhodnout.

Článek 21

(1) Jestliže soud jedné smluvní strany zjistí, že u občana druhé smluvní strany, jehož pobyt je na jejím území, jsou důvody pro zbavení nebo omezení způsobilosti k právním úkonům, podá o tom zprávu příslušnému soudu druhé smluvní strany. V neodkladných případech může učinit dočasně opatření potřebná k ochraně této osoby nebo jejího majetku. O těchto opatřeních podá zprávu soudu smluvní strany, jejímž občanem je tato osoba.

(2) Jestliže soud smluvní strany, jemuž byla podána zpráva podle ustanovení odstavce 1, se sám do tří měsíců řízení neujme nebo se v této lhůtě nevyjádří, řízení o zbavení nebo omezení způsobilosti k právním úkonům provede soud smluvní strany, na jejímž území má tato osoba pobyt. Zbavení nebo omezení způsobilosti k právním úkonům se může v těchto případech vyslovit jen z důvodů, které jsou stanoveny právními řády obou smluvních stran. Rozhodnutí o zbavení nebo omezení způsobilosti k právním úkonům bude zasláno příslušnému soudu druhé smluvní strany.

Článek 22

Ustanovení článků 20 a 21 této Smlouvy bude použito obdobně i při vrácení způsobilosti k právním úkonům.

Oddíl 2

Věci rodinné

Článek 23

Uzavření manželství

(1) Podmínky pro uzavření manželství se řídí pro každého právním řádem smluvní strany, jejímž je občanem.

(2) Ustanovení odstavce 1 nevylučuje použití právního řádu smluvní strany, na jejímž území se manželství uzavírá, pokud jde o okolnosti, které bezvýjimečně vylučují uzavření manželství.

(3) Forma uzavření manželství se řídí právním řádem smluvní strany, na jejímž území se manželství uzavírá.

Osobní a majetkové poměry manželů

Článek 24

(1) Osobní a majetkové poměry manželů se řídí právním řádem smluvní strany, jejímž jsou oba manželé občany.

(2) Pokud jeden z manželů je občanem jedné smluvní strany a druhý občanem druhé smluvní strany, řídí se jejich osobní a majetkové poměry právním řádem smluvní strany, jejíž občanství měli naposledy oba manželé současně.

(3) Pokud manželé nemají a ani neměli společné občanství jedné ze smluvních stran, řídí se jejich osobní a majetkové poměry právním řádem smluvní strany, na jejímž území mají nebo naposledy měli společné bydliště.

Článek 25

(1) K rozhodování o osobních a majetkových poměrech manželů je příslušný soud smluvní strany, jejímž občany manželé jsou.

(2) Pokud jeden z manželů je občanem jedné smluvní strany a druhý občanem druhé smluvní strany, je k rozhodování o těchto věcech příslušný soud smluvní strany, na jejímž území manželé mají nebo naposledy měli společné bydliště.

Článek 26

Rozvod manželství

(1) Jsou-li oba manželé v době podání návrhu občany jedné smluvní strany, je pro řízení o rozvod příslušný soud této smluvní strany, který použije právního řádu svého státu. Mají-li tyto manželé v době podání návrhu bydliště na území druhé smluvní strany, je pro řízení o rozvod příslušný též soud této smluvní strany. V tomto případě lze manželství zrušit rozvodem pouze z příčin a za podmínek, které jsou současně stanoveny právními řády obou smluvních stran.

(2) Je-li v době podání návrhu jeden z manželů občanem jedné smluvní strany a druhý občanem druhé smluvní strany, je pro řízení o rozvod příslušný soud smluvní strany, na jejímž území mají oba manželé bydliště. Pokud jeden z manželů má bydliště na území jedné smluvní strany a druhý na území druhé smluvní strany, je příslušný soud smluvní strany, na jejímž území má bydliště manžel, proti němuž návrh směřuje. V obou případech lze manželství zrušit rozvodem pouze z příčin a za podmínek, které jsou současně stanoveny právními řády obou smluvních stran.

Článek 27

Neplatnost manželství

Pro určení zda tu manželství je či není a pro vyslovení neplatnosti manželství platí obdobně ustanovení článku 26 této Smlouvy.

Článek 28

Právní poměry mezi rodiči a dětmi

(1) Určení a popření otcovství, popřípadě mateřství, se řídí právním řádem smluvní strany, jejímž občanem bylo dítě v době narození.

(2) Pokud jde o formu uznání otcovství, popřípadě mateřství, postačí, postupovalo-li se podle právního řádu smluvní strany, na jejímž území k uznání došlo.

(3) Ostatní právní poměry mezi rodiči a dětmi, zejména úprava výchovy a výživy dítěte, se řídí právním řádem smluvní strany, jejímž občanem je dítě.

(4) K rozhodování o právních poměrech podle ustanovení odstavců 1 a 3 je příslušný jak orgán smluvní strany, jejímž občanem je dítě, tak i orgán smluvní strany, na jejímž území dítě žije.

Článek 29

Osvojení

(1) Jestliže osvojitel i osvojenec jsou občany téže smluvní strany, řídí se osvojení a zrušení osvojení podmínkami stanovenými právním řádem této smluvní strany.

(2) Jestliže osvojitel je občanem jedné smluvní strany a osvojenec občanem druhé smluvní strany, pro osvojení nebo zrušení osvojení musí být splněny podmínky stanovené právními řády obou smluvních stran.

(3) K rozhodování o osvojení a o zrušení osvojení podle ustanovení odstavce 1 je příslušný orgán smluvní strany, jejímž občany jsou osvojitel i osvojenec; pokud však mají bydliště na území druhé smluvní strany, je příslušný též orgán této smluvní strany. K rozhodování o osvojení a o zrušení osvojení podle ustanovení odstavce 2 jsou příslušné orgány obou smluvních stran.

Opatrovnictví

Článek 30

(1) K rozhodování o vzniku a zániku opatrovnictví je příslušný, pokud v této Smlouvě není stanoveno jinak, orgán smluvní strany, jejímž občanem je opatrovanec.

(2) Vznik a zánik opatrovnictví se řídí právním řádem smluvní strany, jejímž občanem je opatrovanec.

(3) Právní poměry mezi opatrovníkem a opatrovancem se řídí právním řádem smluvní strany, jejímž orgán ustanovil opatrovníka.

(4) Povinnost přijmout funkci opatrovníka se řídí právním řádem smluvní strany, jejímž občanem je osoba, která má být ustanovena opatrovníkem.

(5) Rozhodnutí ve věcech opatrovnických vydaná příslušným orgánem jedné smluvní strany a týkající se jejich občanů se uznávají a mají právní následky také na území druhé smluvní strany.

Článek 31

Je-li třeba učinit opatření k ochraně zájmů občana jedné smluvní strany, jehož pobyt nebo majetek

je na území druhé smluvní strany, bude o tom ihned vyrozuměna diplomatická mise nebo konzulární úřad smluvní strany, o jejíhož občana jde. V neodkladných případech učiní orgán druhé smluvní strany příslušná prozatímní opatření podle právního řádu svého státu a podá potom ihned zprávu příslušné diplomatické misi nebo konzulárnímu úřadu. Taková opatření zůstanou v platnosti, dokud orgán příslušný podle ustanovení článku 30 odstavce 1 této Smlouvy nerozhodne jinak.

Článek 32

(1) Orgán příslušný podle ustanovení článku 30 odstavce 1 této Smlouvy může přenést vedení opatrovnictví na orgán druhé smluvní strany, jestliže opatrovanec má bydliště, pobyt nebo majetek na území této smluvní strany. Přenesení se stane účinným, jakmile dožádá orgán vedení opatrovnictví převezme a podá o tom dožadujícímu orgánu zprávu.

(2) Orgán, který podle ustanovení odstavce 1 převzal vedení opatrovnictví, vede je podle právního řádu svého státu. Tento orgán není však oprávněn vydávat rozhodnutí, která se týkají osobního stavu opatrovance.

Oddíl 3

Věci majetkové

Článek 33

(1) Forma právních úkonů se řídí právním řádem, jímž se řídí právní úkon sám. Stačí však, postupuje-li se, pokud jde o formu, podle právního řádu platného v místě, kde k právnímu úkonu došlo.

(2) Forma právních úkonů týkající se nemovitostí se řídí právním řádem smluvní strany, na jejímž území nemovitost leží.

Článek 34

Věcná práva k nemovitostem se řídí právním řádem smluvní strany, na jejímž území nemovitost leží, a k rozhodování o nich je příslušný orgán této smluvní strany.

Oddíl 4

Věci dědické

Článek 35

Zásada rovnosti

(1) Občané jedné smluvní strany mohou nabývat jmění nebo jiných práv na území druhé smluvní strany děděním ze zákona nebo ze závěti za stejných podmínek a ve stejném rozsahu, jako občané vlastní.

(2) Občané jedné smluvní strany mohou závěti nakládat svým jměním nacházejícím se na území druhé smluvní strany.

Článek 36**Použití dědického práva**

Dědické poměry se řídí právním řádem smluvní strany, jejímž občanem byl zůstavitel v době smrti.

Článek 37**Odúmrť**

Jestliže podle právního řádu smluvní strany, jejímž se řídí dědické poměry, není dědiců, movité jmění se odevzdá smluvní straně, jejímž občanem byl zůstavitel v době smrti, nemovité jmění smluvní straně, na jejímž území nemovitost leží.

Článek 38**Závět**

(1) Způsobilost zřít nebo zrušit závět, jakož i právní následky vad vůle se řídí právním řádem smluvní strany, jejímž občanem byl zůstavitel v době, kdy závět zřídil nebo zrušil.

(2) Forma závěti se řídí právním řádem smluvní strany, jejímž občanem byl zůstavitel v době, kdy závět zřídil. Stačí však, jestliže se postupovalo podle právního řádu smluvní strany, na jejímž území byla závět zřízena. Totéž platí i pro zrušení závěti.

Článek 39**Příslušnost v dědických věcech**

(1) K projednání movitého dědictví je s výjimkou případu uvedeného v odstavci 4 tohoto článku příslušný orgán smluvní strany, jejímž občanem byl zůstavitel v době smrti.

(2) K projednání nemovitého dědictví je příslušný orgán smluvní strany, na jejímž území nemovitost leží.

(3) Ustanovení odstavců 1 a 2 platí i pro projednání dědických sporů.

(4) Jestliže zůstavitel, který byl občanem jedné smluvní strany, měl poslední bydliště na území druhé smluvní strany, mohou dědicové, kteří mají bydliště nebo pobyt na území této smluvní strany, žádat do šesti měsíců po zůstavitelově smrti, aby movité dědictví nacházející se na tomto území bylo projednáno příslušným orgánem této smluvní strany. Jestliže do tří měsíců od vyrozumění o takové žádosti žádný z dědiců nevznesl námitky, žádosti bude vyhověno.

(5) Posouzení, zda jde o majetek movitý nebo nemovitý, se řídí právním řádem smluvní strany, kde se majetek nachází.

Článek 40**Opatření k zajištění dědictví**

(1) Orgán smluvní strany, na jejímž území je dědictví po občanu druhé smluvní strany, učiní podle právního řádu svého státu opatření nutná k zajištění dědictví a k jeho správě. Příslušné orgány smluvních stran budou stejně postupovat i v případech, kdy jako dědic přichází v úvahu občan druhé smluvní strany.

(2) O opatřeních, která byla učiněna podle ustanovení odstavce 1, je třeba uvědomit diplomatickou misi nebo konzulární úřad druhé smluvní strany, které mohou při výkonu opatření k zajištění dědictví přímo anebo prostřednictvím zmocněnce spolupůsobit. Na jejich návrh mohou být učiněna opatření odložena, změněna nebo zrušena.

(3) Na návrh orgánu příslušného k projednání dědictví budou opatření učiněna podle ustanovení odstavce 1 změněna nebo zrušena.

Článek 41**Sdělování úmrtí**

Zemře-li občan jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany, uvědomí příslušný orgán bez odkladu přímo diplomatickou misi nebo konzulární úřad druhé smluvní strany o úmrtí a sdělí vše, co je známo o dědících, o jejich bydlišti nebo pobytu a o předmětu dědictví, jakož i o případné závěti. Je-li tomuto orgánu známo, že po zemřelém zůstal majetek i v jiném státě, podá zprávu i o tom.

Oprávnění diplomatické mise nebo konzulárního úřadu v dědických věcech

Článek 42

V dědických věcech včetně dědických sporů jsou diplomatické mise a konzulární úřady smluvních stran oprávněny zastupovat bez zvláštní plné moci před orgány druhé smluvní strany vlastní občany, pokud tyto občané jsou nepřítomní a neustanoví si zmocněnce.

Článek 43

Zemře-li občan jedné smluvní strany v době přechodného pobytu na území druhé smluvní strany, věci, které měl u sebe, budou bez dalšího řízení a po úhradě jeho dluhů odevzdány spolu s jejich seznamem diplomatické misi nebo konzulárnímu úřadu smluvní strany, jejímž byl občanem.

Článek 44**Vyhlášení závěti**

K vyhlášení závěti je příslušný orgán smluvní strany, na jejímž území je závět. Orgánu příslušnému k projednání dědictví je třeba zaslat ověřený opis závěti a protokolu o jejím vyhlášení a na žádost i originál závěti.

Článek 45**Vydání dědictví**

(1) Jestliže movité dědictví nebo výtěžek z prodeje movitého nebo nemovitého dědictví má být po projednání dědictví vydán dědicům, kteří mají bydliště nebo pobyt na území druhé smluvní strany, a jestliže není možno dědictví nebo jeho výtěžek odevzdat přímo dědicům nebo jeho zmocněncům, vydá se diplomatické misi nebo konzulárnímu úřadu této smluvní strany.

[2] Dědictví se vydá za podmínek, že

- a) byly zaplacený nebo zajištěny všechny pohledávky věřitelů zůstavitele přihlášené ve lhůtě stanovené právním řádem smluvní strany, na jejímž území dědictví je,
- b) byly zaplacený nebo zajištěny dědické poplatky a
- c) příslušný orgán dal souhlas k vývozu věcí nebo k převodu peněz.

Oddíl 5

Náklady řízení

Článek 46

Osvobození od složení žalobní jistoty

[1] Od občanů jedné smluvní strany, kteří vystupují před soudem druhé smluvní strany, nelze, bez ohledu na jejich bydliště nebo pobyt, požadovat složení žalobní jistoty za náklady řízení.

[2] Soud jedné smluvní strany může požadovat od občanů druhé smluvní strany složení zálohy na náklady související s provedením důkazů za stejných podmínek a ve stejném rozsahu jako od vlastních občanů.

Osvobození od poplatků a nákladů

Článek 47

Občané jedné smluvní strany mají na území druhé smluvní strany nárok na osvobození od soudních a notářských poplatků a nákladů, jakož i na bezplatnou právní pomoc v průběhu řízení za stejných podmínek jako její vlastní občané.

Článek 48

[1] Osvobození podle ustanovení článku 47 této Smlouvy se poskytuje na základě potvrzení o osobních, rodinných a majetkových poměrech žadatele. Toto potvrzení vydává příslušný orgán smluvní strany, na jejímž území má žadatel bydliště nebo pobyt.

[2] Nemá-li žadatel bydliště ani pobyt na území žádné ze smluvních stran, může potvrzení vydat i diplomatická mise nebo konzulární úřad smluvní strany, jejímž je občanem.

[3] Orgán, který rozhoduje o žádosti o osvobození, může od orgánu, který potvrzení vydal, žádat doplnění údajů nebo potřebná objasnění.

Článek 49

[1] Občan jedné smluvní strany, který chce dosáhnout osvobození podle ustanovení článku 47 této Smlouvy, může žádost podat i u příslušného orgánu smluvní strany, jejímž je občanem. Tento orgán zašle žádost spolu s potvrzením podle ustanovení článku 48 této Smlouvy příslušnému orgánu druhé smluvní strany způsobem stanoveným podle článku 4 této Smlouvy.

[2] Současně s žádostí o osvobození lze podat

i návrh na zahájení řízení ve věci, pro kterou se o přiznání osvobození žádá.

Oddíl 6

Uznání a výkon rozhodnutí

Článek 50

[1] Smluvní strany za podmínek stanovených v této Smlouvě uznávají a vykonávají na svém území tato rozhodnutí vydaná na území druhé smluvní strany:

- a) rozhodnutí soudů ve věcech občanských a rodinných, jakož i soudní smíry uzavřené v těchto věcech o majetkových nárocích;
- b) rozhodnutí soudů v trestních věcech o majetkových nárocích;
- c) rozhodnutí rozhodčích orgánů, jakož i smíry před nimi uzavřené.

[2] Za soudní rozhodnutí ve smyslu ustanovení odstavce 1 se pokládají též rozhodnutí o dědictví vydaná orgánem jedné smluvní strany příslušným podle právního řádu svého státu k projednávání věcí dědických.

[3] Za rozhodnutí se v dalších ustanoveních tohoto oddílu pokládají též smíry uvedené v odstavci 1 bodech a) a c).

Článek 51

Rozhodnutí uvedená v ustanovení článku 50 této Smlouvy budou uznávána a vykonávána za podmínek, že

- a) rozhodnutí je pravomocné a vykonatelné podle právního řádu smluvní strany, na jejímž území bylo vydáno;
- b) soud smluvní strany, na jejímž území bylo rozhodnutí vydáno, mohl o věci rozhodnout podle této Smlouvy nebo podle právního řádu smluvní strany, na jejímž území se o uznání nebo výkon žádá;
- c) účastník, proti němuž bylo rozhodnutí vydáno, se řízení nezúčastnil, byl však včas a řádně pozván k účasti na řízení podle právního řádu smluvní strany, na jejímž území bylo rozhodnutí vydáno, a v případě procesní nezpůsobilosti byl řádně zastoupen;
- d) o téže věci mezi těmiž účastníky nebylo už dříve vydáno pravomocné rozhodnutí soudem nebo rozhodčím orgánem smluvní strany, na jejímž území má být rozhodnutí uznáno a vykonáno;
- e) uznání nebo výkon rozhodnutí není v rozporu s ustanovením článku 13 této Smlouvy.

Článek 52

Rozhodnutí rozhodčích orgánů budou uznávána a vykonávána za podmínek uvedených v ustanovení článku 51 této Smlouvy, jakož i za podmínek, že

- a) rozhodnutí se zakládá na písemné dohodě o příslušnosti rozhodčího orgánu a vydal je rozhodčí orgán dohodou určený v mezích svého oprávnění stanovených dohodou;

b) dohoda o příslušnosti rozhodčího orgánu je platná podle právního řádu smluvní strany, na jejímž území má být rozhodnutí uznáno nebo vykonáno.

Článek 53

K uznání a k povolení výkonu rozhodnutí je příslušný soud smluvní strany, na jejímž území rozhodnutí má být uznáno nebo vykonáno.

Článek 54

[1] Návrh na uznání nebo povolení výkonu rozhodnutí může být podán přímo u příslušného soudu smluvní strany, na jejímž území má být rozhodnutí uznáno nebo vykonáno, nebo u soudu, který ve věci rozhodl jako soud prvního stupně; v tomto případě návrh bude postoupen soudu druhé smluvní strany způsobem stanoveným podle ustanovení článku 4 této Smlouvy.

[2] K návrhu je nutno připojit:

- a) ověřený opis rozhodnutí spolu s potvrzením o právní moci a vykonatelnosti, pokud to nevyplývá z rozhodnutí samého;
- b) doklad o tom, že účastník, proti němuž bylo rozhodnutí vydáno a který se řízení nezúčastnil, byl včas a řádně pozván k účasti na řízení;
- c) ověřený překlad listin uvedených v bodech a) a b) do jazyka smluvní strany, na jejímž území má být výkon povolen.

[3] Pokud se navrhuje povolení výkonu rozhodnutí rozhodčího orgánu, bude k návrhu připojen i ověřený překlad dohody o příslušnosti rozhodčího orgánu ve věci, v níž se povolení výkonu navrhuje.

Článek 55

[1] Soud smluvní strany, na jejímž území má být rozhodnutí vykonáno, rozhoduje o povolení výkonu a jej provádí podle právního řádu svého státu, pokud v této Smlouvě není stanoveno jinak.

[2] Soud, který rozhoduje o povolení výkonu, se omezí na zjištění, zda byly splněny podmínky uvedené v ustanoveních článků 50, 51 a 52 této Smlouvy, a zjistí-li, že tyto podmínky byly splněny, výkon povolí.

Článek 56

[1] Rozhodnutí vydaná soudy jedné smluvní strany týkající se osobního stavu občanů druhé smluvní strany budou na jejím území uznána za podmínek stanovených v článku 51 bodech a) až d) této Smlouvy, jakož i za podmínky, že nejsou v rozporu s ustanoveními této Smlouvy anebo s právními předpisy, které v těchto věcech platí na jejím území.

[2] O uznání rozhodnutí uvedených v odstavci 1 může žádat každý, kdo má na tom právní zájem.

[3] Pro uznávání rozhodnutí uvedených v odstavci 1 platí obdobně ustanovení článků 53, 54 a 55 této Smlouvy.

Článek 57

[1] Pravomocná rozhodnutí soudů jedné smluvní strany týkající se osobního stavu jejich vlastních občanů se na území druhé smluvní strany uznávají bez jakéhokoliv přezkoumání.

[2] Každá ze smluvních stran může rozhodnutí uvedená v odstavci 1 přezkoumat podle ustanovení článku 56 této Smlouvy, pokud se tato rozhodnutí týkají osobního stavu jejich vlastních občanů.

[3] Rozhodnutí soudů jedné smluvní strany týkající se osobního stavu občanů třetího státu budou na území druhé smluvní strany uznána jen za podmínky, že je uznává i stát, jehož občanů se týkají.

Článek 58

[1] Bylo-li účastníku, osvobozenému od složení žalobní jistoty za náklady řízení podle ustanovení článku 46 odstavce 1 této Smlouvy, uloženo pravomocným rozhodnutím soudu jedné smluvní strany nahradit náklady řízení, toto rozhodnutí bude na návrh oprávněné osoby vykonáno bezplatně na území druhé smluvní strany.

[2] Pokud jde o předložení návrhu a o jeho přílohy, platí obdobně ustanovení článku 54 této Smlouvy.

[3] Soud, který rozhoduje o povolení výkonu podle ustanovení odstavce 1, se omezí jen na zjištění, zda rozhodnutí o nákladech je pravomocné a vykonatelné.

Článek 59

Orgán smluvní strany, na jejímž území byly náklady zálohovány státem, požádá příslušný soud druhé smluvní strany, aby náklady a poplatky vymohl. Soud vybranou částku odevzdá diplomatické misi nebo konzulárnímu úřadu druhé smluvní strany.

Článek 60

Ustanoveními této Smlouvy o výkonu rozhodnutí nejsou dotčeny právní předpisy smluvních stran týkající se převodu peněz nebo vývozu věcí, získaných výkonem.

Oddíl 7

Zasílání dokladů o osobním stavu

Článek 61

[1] Smluvní strany si budou vzájemně zasílat výpisy z matrik týkající se jejich občanů. Výpisy budou zasílány bezplatně diplomatickou cestou.

[2] Smluvní strany si budou pro úřední potřebu na žádost příslušných orgánů zasílat výpisy z matrik, jakož i jiné listiny týkající se občanů druhé smluvní strany. Listiny se budou zasílat bezplatně diplomatickou cestou.

[3] Žádosti občanů smluvních stran o zaslání výpisů z matrik nebo jiných listin lze zaslat přímo příslušnému orgánu druhé smluvní strany. Vyžádané doklady budou žadateli zaslány prostřednictvím diplomatické mise nebo konzulárního úřa-

du smluvní strany, jejíž orgán doklad vydal. Diplomatičká mise nebo konzulární úřad vybere při doručení dokladu stanovený poplatek.

Článek 62

(1) Provede-li příslušný orgán jedné smluvní strany v matrice dodatečné zápisy nebo opravy, které se týkají osobního stavu občana druhé smluvní strany, bude této smluvní straně zaslán výpis z matriky obsahující též dodatečně zapsané údaje nebo opravy.

(2) Smluvní strany si budou vzájemně zasílat opisy pravomocných rozhodnutí týkajících se osobního stavu občanů druhé smluvní strany.

(3) Listiny uvedené v odstavcích 1 a 2 se zasílají bezplatně diplomatickou cestou.

ČÁST TŘETÍ

VĚCI TRESTNÍ

Oddíl 1

V y d á v á n í

Článek 63

Povinnost k vydání

(1) Smluvní strany se zavazují, že za podmínek stanovených v této Smlouvě si na žádost navzájem vydají k provedení trestního řízení nebo k výkonu trestu osoby, které se zdržují na jejich území.

(2) Vydání k provedení trestního řízení je přípustné pouze pro trestné činy, za které může být uložen podle právního řádu obou smluvních stran trest odnětí svobody na dobu přesahující jeden rok.

(3) Vydání k výkonu trestu je přípustné pouze pro činy trestné podle právního řádu obou smluvních stran, za které byla vyžádána osoba odsouzena k trestu odnětí svobody nejméně na jeden rok nebo k trestu těžšímu.

Článek 64

Odmítnutí vydání

Vydání nemá místa, jestliže

- vyžadovaná osoba je občanem dožádané smluvní strany v době, kdy dojde žádost o vydání;
- trestný čin byl spáchán na území dožádané smluvní strany;
- podle právního řádu dožádané smluvní strany trestní řízení nemůže být zahájeno nebo rozsudek nemůže být vykonán z důvodu promlčení nebo z jiného zákonného důvodu;
- vydání není podle právního řádu jedné ze smluvních stran přípustné;
- proti osobě, o jejíž vydání se žádá, byl pro týž trestný čin na území dožádané smluvní strany

vynesen pravomocný rozsudek anebo trestní řízení bylo pravomocným rozhodnutím zastaveno.

Článek 65

Žádost o vydání

(1) K žádosti o vydání k provedení trestního řízení se připojí zatýkácí rozkaz s popisem trestného činu a s údaji o důkazech, jakož i znění ustanovení právních předpisů, která se vztahují na trestný čin; byla-li trestným činem způsobena majetková škoda, je nutno uvést její výši.

(2) K žádosti o vydání k výkonu trestu se připojí vyhotovení pravomocného rozsudku, jakož i znění ustanovení právních předpisů, která se vztahují na trestný čin. Odpykal-li si odsouzený část trestu, je třeba sdělit i údaje o tom.

(3) K žádosti o vydání se dále připojí pokud možno popis vyžadované osoby, její fotografie, údaje o jejím státním občanství, osobních poměrech a místu pobytu, nejsou-li tyto údaje obsaženy v rozsudku nebo v zatýkáčím rozkaze.

(4) Dožadující smluvní strana není povinna připojit k žádosti důkazy o vině vyžadované osoby.

Článek 66

Doplnění žádosti o vydání

Neobsahuje-li žádost o vydání všechny nutné údaje, může dožádaná smluvní strana žádat o její doplnění, k čemuž může určit lhůtu do dvou měsíců. Tato lhůta může být na žádost prodloužena.

Článek 67

Zatčení za účelem vydání

Po dojití žádosti o vydání učiní dožádaná smluvní strana bez odkladu opatření k zatčení vyžádané osoby. Těchto opatření není třeba, je-li zřejmé, že vydání podle této Smlouvy nemá místa.

Předběžné zatčení

Článek 68

(1) Předběžné může být zatčena osoba, kterou je podle této Smlouvy třeba vydat, i před dojitím žádosti o vydání, jestliže o její zatčení požádá smluvní strana s odvoláním na zatýkácí rozkaz nebo na pravomocný rozsudek; taková žádost může být učiněna poštou, telegraficky, telefonicky nebo rozhlasem.

(2) Orgány smluvních stran mohou i bez takové žádosti předběžně zatknout osobu, které se zdržuje na jejím území, jestliže je známo, že tato osoba se dopustila na území druhé smluvní strany trestného činu, pro který může být podle ustanovení této Smlouvy vydána.

(3) O předběžném zatčení podle ustanovení odstavců 1 a 2 je třeba bezodkladně uvědomit druhou smluvní stranu.

Článek 69

(1) Dožádaná smluvní strana může zatčenou osobu propustit na svobodu, jestliže ve lhůtě sta-

novené podle článku 66 této Smlouvy nebyly zaslány dodatečné údaje.

(2) Osobu zatčenou podle ustanovení článku 63 této Smlouvy, lze propustit, nedojde-li žádost o vydání do dvou měsíců ode dne, kdy bylo druhé smluvní straně oznámeno předběžné zatčení.

Článek 70

Odklad vydání

Je-li proti vyžádané osobě vedeno trestní řízení nebo byla-li tato osoba odsouzena pro jiný, trestný čin na území dožádané smluvní strany, může být vydání odloženo až do skončení trestního řízení nebo výkonu trestu.

Článek 71

Dočasné vydání

(1) Na odůvodněnou žádost dožadující smluvní strany lze vyžádanou osobu dočasně vydat k provedení určitých vyšetřovacích úkonů, měl-li by odklad vydání za následek promlčení trestního stíhání nebo by podstatně ztížil vyšetřování trestného činu spáchaného vyžádanou osobou.

(2) Dočasně vydaná osoba bude po provedení vyšetřovacích úkonů, pro které byla vydána, vrácena neprodleně, nejpozději však do tří měsíců ode dne dočasného vydání.

Článek 72

Žádosti více států o vydání

Žádá-li o vydání téže osoby více států, rozhodne dožádaná smluvní strana, které žádosti vyhovějí. Přitom přihledne k občanství vyžádané osoby, k místu spáchání a k povaze trestných činů.

Meze stíhatelnosti vydané osoby

Článek 73

(1) Pro jiný trestný čin spáchaný před vydáním, než pro který bylo vydání povoleno, nesmí být vydaná osoba bez souhlasu dožádané smluvní strany trestně stíhána, ani vydána třetímu státu, ani nesmí být na ní vykonán trest.

(2) Souhlasu dožádané smluvní strany není třeba, jestliže:

- a) vydaná osoba, která není občanem dožadující smluvní strany, neopustí do měsíce po skončení trestního řízení nebo výkonu trestu její území; do této lhůty se nezapočítává doba, po kterou vydaná osoba nezávisle na své vůli nemohla území dožadující smluvní strany opustit;
- b) vydaná osoba opustila území dožadující smluvní strany, ale opět se na ně vrátila.

Článek 74

Je-li o vydání k výkonu trestu, který byl uložen v řízení konaném v nepřítomnosti vydané oso-

by, mohou smluvní strany vydání vázat na podmínku, že bude provedeno nové trestní řízení za přítomnosti vydané osoby.

Článek 75

Sdělení výsledku trestního řízení

Smluvní strany si sdělí výsledek trestního řízení proti vydané osobě. Byla-li vydaná osoba odsouzena, bude též zaslán opis pravomocného rozsudku.

Článek 76

Vydání

Dožádaná smluvní strana oznámí druhé smluvní straně místo a dobu vydání vyžádané osoby. Vyžádanou osobu je možno propustit na svobodu, nepřevzme-li ji dožadující smluvní strana do patnácti dnů ode dne stanoveného pro vydání.

Článek 77

Opětovné vydání

Vyhne-li se vydaná osoba jakýmkoliv způsobem trestnímu řízení nebo výkonu trestu a zdržuje-li se na území dožádané smluvní strany, bude na novou žádost vydána, aniž je třeba zaslat listiny uvedené v článku 65 této Smlouvy.

Článek 78

Průvoz

(1) Jedna smluvní strana povolí na žádost druhé smluvní strany přes své území průvoz osoby, která byla vydána třetímu státu smluvní straně žádající o průvoz. Žádost o povolení průvozu lze odmítnout z důvodů uvedených v článku 64 bodech a) a d) této Smlouvy.

(2) Žádost o povolení průvozu se podává a projednává stejně jako žádost o vydání.

(3) Orgány dožádané smluvní strany provedou průvoz způsobem, který pokládají za nejvhodnější.

Článek 79

Náklady vydání

Náklady vydání i průvozu nese smluvní strana, na jejímž území vznikly.

Článek 80

Vydání věcí

(1) Dožadující smluvní straně budou vydány věci, jichž bylo použito ke spáchání trestného činu, pro který je vydání podle ustanovení článku 63 této Smlouvy možné, jakož i věci, které pachatel získal takovým trestným činem, popřípadě jejich protihodnota, a každá jiná věc pachatele, které může být použito jako důkazu; tyto věci budou vydány i v tom případě, když nedojde k vydání pachatele pro jeho smrt nebo z jiného důvodu.

(2) Dožádaná smluvní strana může věci, o jejichž vydání se žádá, dočasně zadržet, potřebuje-li je v jiném trestním řízení.

(3) Práva třetích osob k vydaným věcem zůstávají nedotčena. Po skončení trestního řízení vrátí dožadující smluvní strana tyto věci dožádané smluvní straně za účelem jejich odevzdání oprávněným osobám. V odůvodněných případech se souhlasem dožádané smluvní strany může je však oprávněným osobám odevzdat přímo.

Oddíl 2

Zvláštní ustanovení o právní pomoci ve věcech trestních

Článek 81

Povinnost k převzetí trestního řízení

(1) Smluvní strany se zavazují, že podle vlastních právních předpisů zavedou na žádost druhé smluvní strany trestní řízení proti svým občanům, kteří spáchali na území dožadující smluvní strany trestný čin, pro který je podle ustanovení této Smlouvy vydání možné.

(2) K žádosti o zavedení trestního řízení se připojí spis obsahující údaje o trestném činu a důkazy, které jsou po ruce.

(3) Dožádaná smluvní strana vyrozumí druhou smluvní stranu o výsledku trestního řízení, a dojde-li k vydání pravomocného rozsudku, zašle též jeho písemné vyhotovení.

Článek 82

Odmítnutí právní pomoci

Kromě důvodů uvedených v článku 13 této Smlouvy lze odmítnout právní pomoc v trestních věcech též v případě, že se žádá o právní pomoc:

- a) v souvislosti s jednáním, které podle právního řádu dožádané smluvní strany není trestným činem;
- b) v souvislosti s jednáním, pro které vydání podle ustanovení článku 84 bodu d) této Smlouvy nemá místa;
- c) v trestním řízení vedeném proti občanu dožádané smluvní strany, který se nenachází na území dožadující smluvní strany.

Za

Československou socialistickou republiku

dr. P. Winkler v. r.

Článek 83

Sdělování odsouzení

(1) Smluvní strany si vždy počátkem roku vzájemně podají zprávu o pravomocných rozsudcích vynesených jejich soudy v uplynulém roce nad občany druhé smluvní strany.

(2) Na žádost orgánů jedné smluvní strany orgán druhé smluvní strany sdělí informace o pravomocných rozsudcích vynesených jejich soudy nad občany dožadující smluvní strany. V odůvodněných případech sdělí se tyto informace i tehdy, jestliže osoba, již se rozsudek týká, není občanem dožadující smluvní strany.

ČÁST ČTVRTÁ

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 84

Tato Smlouva bude ratifikována. Ratifikační listiny budou vyměněny v Praze.

Článek 85

(1) Tato Smlouva vstoupí v platnost po uplynutí třiceti dnů ode dne výměny ratifikačních listin a zůstane v platnosti pět let.

(2) Nevypoví-li žádná ze smluvních stran tuto Smlouvu písemně šest měsíců před skončením této doby, prodlužuje se její platnost na neurčito a Smlouva zůstane v platnosti, dokud ji jedna ze smluvních stran písemně nevypoví s výpovědní lhůtou jednoho roku.

(3) Dnem vstupu této Smlouvy v platnost pozbývá účinnosti Smlouva mezi Československou republikou a Královstvím Srbů, Chorvatů a Slovinců o úpravě vzájemných právních styků uzavřená v Bělehradě dne 17. března 1923.

Sepsáno v Bělehradě dne 20. ledna 1964 ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyce českém a srbochorvatském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Na důkaz toho zmocnění tuto Smlouvu podepsali a opatřili ji pečeti.

Za

Socialistickou federativní republiku Jugoslávie

prof. dr. Borislav Blagojević v. r.